

τέλετη τὸ ὄν, τὸ μὴ τὸ τί, οὐ ποῖον, οὐ ποστον, τὸ
 θεῖον μόναμεν καὶ ἐπελέχειται καὶ καὶ τὸ ἔργον,
 συστάσεων καὶ τοῦ μαθήματος καὶ τοῦ τε-
 λεκτικοῦ τοῦ πορών ποτὲ μαθήματος, οὐ λέγε-
 ται μὴ μάλιστα τούτων, εἰ μὲν λεγομένουν
 τὸ θεῖον μόνον λεγομένουν
 τὸ μόνον τὸν εἰπόντες μὲν ταῦτα εἰ τοῖς
 αὐτοῖς τοῖς εὐρυτάτοις, δικτύοις μὲν καὶ
 τοῖς οὐδὲν ἀλλοι. ὅτι μὴ οὐδὲν λέγεται πολλα-
 χῶς οὐ μάθαμεν, οὐ τὸ μέντον, στάσεις καὶ
 εἴτινας εἰς τοὺς
 τούτων οὐ διατίθεται λέγομεν τὸ έτοιμον,
 οὐ μὴ οὐδὲν λέγομεν, ἀφείδοτον. τὸν γάρ
 θεῖον πάντα λέγονται, καὶ διάπερ τὸ γεωμε-
 τέριον καὶ ματατοῦ ἀδικιάτος λέγομεν τὸ έτοιμον,
 οὐ μὴ οὐδὲν τὸ παθεῖν εἰσι μάθαμεν, οὐ εἰ
 μὲν τῷ πάντας αὐτὸν μεταβολῆς παθητι-
 κοῖς οὐδὲν ἀλλοι. οὐ δὲ, ξενίστη πά-
 θετις τῆς οὐτοῦ τοῦ καθεύδειν, καὶ φθύρας τῆς οὐτοῦ
 ἀλλοι οὐδὲν αὐτὸν, αὐτὸν μεταβολῆς τὸν έτοιμον
 τοῦτο πάστον τοῦ θερμοῦ τὸ φερόμενον μάθα-
 μενος λέγος. πάλιν δὲ αὐτὸν οὐ μάθαμεν λέ-
 γονται, οὐ τὸ μόνον παντούτην, οὐ τὸ παθεῖν, οὐ τὸ
 πεπλωμένον τὸ εἰ τοῖς τούτων λέγοις, εἰκόπερ
 δούσι παῖς οἱ τὸ φερόμενον λέγοις μάθαμεν.
 Φανερὸν οὖν ὅπερ εἰσι μὴ μάθαμεν λέ-
 γονται τὸ πάθειν (ματατὸν οὐτοῦ οὐτοῦ τοῦ
 τοῦ μάθαμεν τὸ παθεῖν, οὐ τῷ μηδὲν οὐτοῦ αὐ-
 τῷ) εἰσι τοῖς μηδὲν οὐτοῦ τῷ πάθειν. διὰ τὸ
 τὸ θεῖον πάτα αὐτὸν, οὐ οὐδὲν τὸ θεῖον αὐ-
 τὸν πάτα, πάτει τὸ πάθειν, οὐ μηδὲν οὐτοῦ αὐ-
 τοῦ. πατεῖν φέρει τὸ θεῖον, οὐ μηδὲν οὐτοῦ αὐ-
 τοῦ οὐδὲν θεατεῖν μάθαμεν τοῖς μηδὲν οὐτοῦ αὐ-
 τοῦ εἰ τοῖς πατεῖν παῖς, οἷον τὸ θερμόν, οὐ οὐκοῦ
 μάθει. οὐ μὲν οὐ τῷ θερμαντικῷ, οὐ δὲ οὐ τῷ οὐκοῦ
 μάθει. ποτὲ οὐ συμπέψειν, εἰ τὸν πάθειν αὐτὸν
 οὐ οὐτοῦ εἰσαγάγει. ἐν γάρ οὐτοῦ μηδὲν, οὐ οὐτοῦ μάθαμεν
 οὐ τὸ αὐτούντον οὐτοῦ τοιαῦτη μάθαμεν εἰσαγά-
 γει, σέρποις εἰσιν. οὗτον τὸν αὐτὸν οὐτοῦ τὸν αὐτὸν
 πάστον μάθαμεν, αὐτούντοις οὐτοῦ σέρποις λέ-
 γει πολλαχός. οὐ γάρ τὸ μη θεῖον οὐτοῦ τὸ πεφυ-
 τεῖν αὐτὸν μη θεῖον, οὐ οὐτοῦ πεφυτεῖν, οὐ οὐτοῦ
 εἰν παντούτοις, οὐ καὶ τοιαῦτη μάθαμεν εἰσαγά-
 γει πεφυκότα τὸ θεῖον μη θεῖον βέβαιον, εἰσαρπίζει
 τοιαῦτα λέγομεν.

A dicatur, hoc quidem quid, aut quantitas,
 aut qualitas, hoc vero secundum potentiam, & entelechiam, ac actum, determinemus etiam de potentia, & entelechia. Et primò de potentia, ea quidem, quae dicitur maxime proprietate, non sane est utilis, ad quod nunc volemus. (Potentia namque, & actus, latius parent, quam illa, quae secundum motum solum dicuntur.) Sed cum de ea dixerimus in determinationibus de actu, ostendemus etiam de aliis. Quod igitur multipliciter potentia, & posse dicatur, determinatum est a nobis in aliis. Hanc vero quoevere quicunque quidem aquiuocè dicuntur potentia, pratermittatur. Quedam enim similitudine quadam dicuntur, ut in geometria & possibilia, ac impossibilia dicimus, eo quod quodam modo sint, aut non sint. Quicunque vero ad eandem speciem, omnes aliqua principia sunt, & ad unam primam dicuntur, quae est principium transmutationis in alio prout aliud est. Aliqua enim est patienti potentia, quae in ipso paciente principiū est transmutationis passione ab alio prout aliud est. Aliqua vero habitus, impossibilitatis, quae in deteriorius est, & corruptionis quae est ab alio prout aliud est, principio transmutationis. In his, n. omnibus definitionibus, inest prima potentia ratio. Rursus autem, he potentiæ dicuntur, aut ipsius faciēdi solū, aut patiēdi, aut ipsius bene. Quare in hanc quoq; rationibus, quodā modo insunt priorū potentiārum rationes. Manifestū igitur est, quod quodā modo quidē una est ipsius facere & pati potientia, (potens enim est, & eo quod ipsum habeat patiendi potentiam, & eo quod aliud ab eo) quodammodo vero alia. Hac enim in paciente est. Propterea enim quod habet aliquod principium, & quod materia aliquod principium est, patitur quod patitur, & aliud ab alio. Pingue nanque combustibile est: cedens vero, si pressibile: & similiter de ceteris. Hec vero, in faciente, vixputa, calidum, & cōdificatiua: hoc quidem in calefactu, huc vero in cōdificatiua. Propter quod nullum prout cō naturale factum, ipsum à se ipso patitur: vnu etenim, & nō aliud est. At impotētia quoq; & impotēs, atque quae tali potentias contraria est, priuatio est. Quare eiusdem, potentia, impotentiaque omnis, priuatio autem multifariam dicitur. Etenim quod non habet, & quod natura aptū est, si non habet, aut omnino, aut cum natura aptū sit, aut sic, vixputa omnino, aut quomodo- cūque: in quibusdam autem si natura apta habere, vi non habebat, priuari ea dicimus.